

ОДРЕХІВСЬКИЙ Володимир Васильович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1977 р.)

Професор кафедри монументально-декоративної скульптури ЛНАМ.
Народний художник України. Кандидат мистецтвознавства.
Голова секції скульптури Львівської обласної організації НСХУ

- ◀ Т. Шевченко (м. Севастополь).
Бронза, граніт, h 800. 2003
- ▼ Силует серця. Бронза,
h 70, 2009
- ▶ Сім'я (м. Віллен сюр Сен,
Франція). Бронза, h 350. 2007

Народився 14 травня 1955 р. у Львові в сім'ї скульптора Василя Одрехівського та співачки, народної артистки України Марії Байко.

У 1972–1977 рр. навчався на відділі художньої кераміки ЛДПДМ у викладачів Е. П. Миська, Д. П. Крвавича, І. М. Франка. У 1983 р. закінчив аспірантуру Ленінградського вищого художньо-промислового училища ім. В. Мухоміної, а в 1984 р. захистив кандидатську дисертацію в Санкт-Петербурзькій академії мистецтв. Стажувався у Вищій мистецькій школі в Парижі (1992). У 1978–1980 і 1983–1988 роках викладав на кафедрі рисунку ЛДПДМ, а з 1988 р. працює на кафедрі монументально-декоративної скульптури ЛНАМ (професор із 2003 р.).

Володимир Одрехівський працює в ділянці монументальної, декоративної і станкової скульптури. В його творчому доробку понад 200 станкових і 50 монументальних творів, встановлених в Україні та за її межами. Найзначніші — це монумент «Будителі» (Стрий, 1995), «Мрія» і «Чекання» (1999) у м. Віллен сюр Сен у Франції, пам'ятники Т. Шевченкові у Севастополі (2003) й Афінах (2010), паркові композиції «Сім'я» (2007).

Станкові композиції представляв на численних персональних, національних і міжнародних виставках в Україні й за кордоном.

Відзначений низкою міжнародних нагород: срібною медаллю 40-го Міжнародного салону мистецтв (Безьє, Франція, 1996), першою премією Міжнародного симпозиуму зі скульптури (Мон-Дофен, 1997), призом «Золотий Лука» ЛООНСХУ (2010), є лауреатом Львівської обласної премії в галузі мистецтва ім. І. Труша (2005).

У житті Володимира Одрехівського Академія посідає особливе місце, адже тут він отримав знання про основні професійні засади мистецтва, а тепер передає їх студентам. На його думку, «важливо бути вірним рідній землі, залишатися самим собою і водночас чути пульс часу та розширювати свій мистецький кругозір».

Випусницею ЛНАМ є також дружина Ольга, мистецтвознавець, а син Василь — студент кафедри монументально-декоративної скульптури.

ОДРЕХІВСЬКИЙ Василь Павлович (1921–1996)

Випусник факультету
монументально-декоративного мистецтва (1957 р.)

Заслужений діяч мистецтв України

◀ Іван Франко (м. Львів).
Граніт, у співавт. 1964
▲ Станіслав Людкевич.
Дерево, h 100. 1967
▶ Микола Шугай.
Дерево, h 180. 1963

Народився 18 лютого 1921 р. на Лемківщині — у с. Вілька Сяноцького повіту Львівського воєводства (тепер Польща) в сім'ї селян Павла Васильовича, народного різьбяр по дереву, й Анастасії Іванівни.

У 1950–1957 рр. навчався на відділі монументально-декоративної скульптури під керівництвом І. В. Севери й М. Л. Рябініна.

Творчий шлях Василь Одрехівський починав як народний майстер різьби по дереву, тому природно, що більшість його станкових робіт із цього матеріалу. Характерною рисою творчої манери митця є використання виразного експресивного сліду різця, завдяки якому скульптура набуває внутрішнього неспокою і динаміки. Найкращі твори — це скульптурні постаті гуцульського різьбяр Ю. Шкрібляка (1957), народного месника Л. Кобилиці (1960), Франкового Захара Беркута (1976), портрети композиторів В. Барвінського (1961) і С. Людкевича (1971), поета Б.-І. Антонича (1965), В. Стефаника (1971), І. Франка (1975), В. Романюка (1989).

В. П. Одрехівський неодноразово експонував свої твори на художніх виставках в Україні та за її межами. Твори митця зберігаються в національних музеях у Києві та Львові, музеї Т. Шевченка в Каневі, музеї І. Франка у Львові, музеях Москви, Тернополя, Стрия, Дрогобича, у приватних збірках України, Франції, Польщі, США та інших країн.

Окрім станкових робіт, яких налічується більше 300, у творчому доробку митця — понад 70 монументальних творів, найвизначніші з яких — величний пам'ятник І. Франку у Львові (1964) та Дрогобичі (1967), О. Мишущі (Новий Витків Львівської області, 1973), Т. Шевченку (Перемишляни Львівської області, 1991; Новий Розділ, 1997), «Будителі» (Стрий, 1995).

Творчу справу Василя Одрехівського продовжують його сини — також випускники Академії — Володимир, професор кафедри монументально-декоративної скульптури ЛНАМ, та Роман, доцент кафедри дизайну Львівської національної лісотехнічної академії, кандидат мистецтвознавства, член НСХУ.

